

Chương 67: Đây là bạn trai thân tiên gì

Hiện tại số di động cũng cho, số WeChat cũng thêm vào, cũng nên thả cô đi rồi chứ?

Lâm Yên lộ vẻ mặt vô cùng đáng thương, đây mặt viết “Nếu không có việc gì, thân có thể bãi triều” sao?

Bùi Duật Thành nhìn nhìn thời gian trên di động, mở miệng nói: “Một chút nữa tôi có cuộc họp, có thể chút nữa không thể tiếp cô được.”

Thật tốt quá!

Lâm Yên vừa nghe, cái đầu nhỏ giống như hoa hướng dương xoát giờ lên, quả thực mở cò trong bụng, trên mặt lại là ba phân tiếc nuối, ba phân không tha, còn có bốn phân sẵn sóc: “Không sao, không sao, ngài đi làm việc của ngài là được, không cần phải xen vào tôi, vừa lúc gần đây tôi cũng có thể phải bận rộn chuẩn bị phim mới! Nếu như vậy, tôi đi trước đây, không quấy rầy ngài làm việc!”

Bùi Duật Thành: “Chờ một chút.”

Lâm Yên: “.....”

Lại chờ? Cô không muốn chờ nha!

Ai biết chờ một chút lại có thể chờ xảy ra chuyện gì?

Tùy tiện nói mấy câu liên nói chuyện yêu đương, nếu nói thêm vài câu nữa, bước tiếp theo chẳng phải

đến đi Cục Dân Chính kết hôn?

Bất đắc dĩ, Lâm Yên chỉ có thể đờ người, chỉ có thể vẫn không nhúc nhích.

Chỉ thấy người đàn ông từ trên sofa đứng dậy, ngay sau đó, cúi người khom lưng ở vị trí bên cạnh cô, ngón tay thon dài phủ ở trên cẳng chân cô.

Lâm Yên: “.....!!!”

Lúc cẳng chân bị ngón tay người đàn ông phủ lên trong nháy mắt, tuy rằng cách một lớp vải, vẫn làm cho cô cả kinh giật mình một cái.

Tình huống như thế nào?

Đúng lúc này, bên tai truyền đến giọng nói hững hờ mát lạnh lại pha lẫn vài phân chế nhạo của người đàn ông: “Chân không mỏi sao?”

Lâm Yên nghe vậy, lúc này mới phát hiện, mình đang ngồi quỳ quá lâu, chân thật sự đã tê rần, hơi nhúc nhích một chút bị đau thấu tim. Bản thân cô cũng chưa phát hiện, Bùi Duật Thành lại phát hiện.....

Người đàn ông nói xong, hơi cuốn ống tay áo một chút, ngay sau đó co một đầu gối, nửa quỳ ở bên người cô, bắt đầu nhẹ nhàng giúp cô xoa nắn cẳng chân.

Sức lực của Bùi Duật Thành vừa phải, tuy rằng ngay từ đầu còn có chút đau mỗi, nhưng thực mau đau đón liên biến mất.

Bùi Duật Thành là người nào, là loại nhân vật ngày thường cô chỉ có thể nhìn thấy ở trong TV và tạp chí

kinh tế tài chính đưa tin, là người còn xa xôi mấy chục hành tinh hơn Bùi Nam Như

Một người như vậy, hiện tại khom lưng, nửa quỳ ở trước mặt cô.....

Vừa đẹp trai vừa có tiền vừa dịu dàng sẵn sàng!

Đây là bạn trai thân tiên gì?

Ở trong nháy mắt nào đó, cô lại có loại xúc động đáng sợ vì người trước mắt, cho dù táng gia bại sản cũng nguyện ý

Lâm Yên vội vàng không ngừng lắc đầu, phục hồi tinh thần, “Khụ, có thể, cảm ơn, cảm ơn.....”

Mới vừa rồi xúc động “Táng gia bại sản” làm cho chuông cảnh báo trong lòng Lâm Yên reo vang, vội vàng nói lời tạm biệt, liền giống như lửa cháy mông nhanh chóng rời khỏi, “Vây..... Tôi đi trước đây.....”

Sau khi chia tay, Lâm Yên rời khỏi biệt thự.

Cô gái rời khỏi không lâu, Bùi Duật Thành dạo bước đi vào phòng ngủ, cởi áo ngủ, thay một cái áo sơ mi trắng, tùy ý cài mấy cúc áo. Sau đó, người đàn ông liền ngồi ở trên ghế dựa cửa sổ, đốt một điếu thuốc.

Khói thuốc hơi mỏng lượn lờ, con người của người đàn ông trầm giống như biển sâu không thấy đáy. Giống như đang chìm vào suy nghĩ gì đó, sau một lúc lâu người đàn ông cũng không có nhúc nhích, ngay cả điếu thuốc lá trong tay đã cháy tàn cũng không có

phát hiện.

Không biết qua bao lâu, người đàn ông bóp tắt đầu mẩu thuốc lá, mở ngăn kéo đầu tiên trong ngăn tủ bên cạnh, từ bên trong lấy ra hai cuốn sổ màu đỏ.

Trên bìa mặt màu đỏ viết ba chữ “Giấy hôn thú”, nhẹ nhàng mở ra, hình dán trên giấy chứng nhận, trên khuôn mặt vẫn luôn lạnh lạnh của người đàn ông là nụ cười dịu dàng ấm áp khó được, mà cô gái bên cạnh hẳn, mắt như sao trời, lúm đồng tiền như hoa.....

.....